

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Dato: 10. marts 2015
Dok.: 1527492

UDKAST TIL TALE

**til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål S, T og U
fra Folketingets Retsudvalg stillet
den 30. januar 2015**

Samrådsspørgsmål S:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke initiativer regeringen vil tage for at dæmme op for det stigende antal kriminelle udlændinge, der trods en udvisningsdom og et indrejseforbud? Der henvises til dokumentaren ”De udviste vender tilbage”, bragt på TV2 den 22. januar 2015.”

Samrådsspørgsmål T:

”Giver det stigende antal kriminelle udlændinge, der til trods for en udvisningsdom og et indrejseforbud alligevel rejser tilbage til Danmark, regeringen anledning til at styrke grænsekontrollen, også i forhold til bemanningen af politi og toldmyndigheder ved grænsen, og agter regeringen at skærpe den straf, som gives til udlændinge, der indrejser til trods for et forbud?”

Samrådsspørgsmål U:

”I lyset af hvor mange udviste kriminelle udlændinge, der gentagne gange vender tilbage til Danmark, ønskes oplyst, om ministeren fortsat finder det hensigtsmæssigt, at udviste kriminelle udlændinge kun afsoner halvdelen af deres straf. Og vil ministeren være med til at ændre lovgivningen, således det automatisk udløser afsoning af reststraf, såfremt en udlænding overtræder et indrejseforbud.”

Svar:

1. Jeg har tænkt mig at besvare spørgsmålene samlet.

[Indledning og kontrolindsatsen]

Helt overordnet mener regeringen, at der skal være en hård og konsekvent linje over for udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Og det er selvsagt uacceptabelt, hvis personer, der er udvist med indrejseforbud, vender tilbage – måske endda for at begå ny kriminalitet.

Derfor har regeringen gennemført et løft af den politimæssige indsats på udlændingekontrolområdet. Eksempelvis har flere politikredse etableret særlige udlændingekontrolgrupper, der arbejder målrettet i forhold til de miljøer, hvor der kan være mistanke om, at der opholder sig udlændinge uden lovligt ophold.

Og nu tager vi endnu et skridt: Regeringen har fremlagt lovforslag nr. L 95 om styrket politikontrol i grænseområderne. Med forslaget lægger vi op til en markant styrkelse af indsatsen mod ulovlig indvandring – og den kriminalitet, der følger med.

Det handler grundlæggende om at styrke vores viden om, hvad der sker ved Danmarks grænser. Og om at sikre, at vores myndigheder har de værktøjer, der skal til.

Vi sætter en ny ramme for politiets arbejde, der gør politiet i stand til mere generelt at kontrollere personer for at fastslå identitet, nationalitet og opholdsret. Og vi lægger op til brug af moderne teknologi og forudgående analyser, som skal vise, hvor kontrollen skal sættes ind. Det gælder eksempelvis brug af automatisk nummerpladegenkendelsesteknologi.

[Indrejseforbud og stigningen i antallet af overtrædelser]

2. Jeg vil nu vende mig mod spørgsmålet om stigningen i antallet af afgørelser om overtrædelse af et indrejseforbud.

Først tal:

Antallet af udlændinge, der er blevet straffet for at overtræde et indrejseforbud, er steget markant de senere år.

Rigspolitiets opgørelser viser, at der i 2009 blev truffet ca. 220 afgørelser om overtrædelse af et indrejseforbud, men tallet var steget til ca. 420 i 2013, hvorefter det faldt til ca. 360 i 2014.

Hvis man kigger på 2013 i forhold til 2009 er der tale om en stigning på ca. 90 pct.

Hvis man sammenligner 2009 med 2014 er der sket en stigning på ca. 65 pct. i antallet af afgørelser om overtrædelse af et indrejseforbud.

Det er selvfølgelig isoleret set en voldsom stigning.

Hvorfor har vi set denne stigning?

For det første er den politimæssige indsats over for udlændinge med ulovligt ophold som nævnt øget fra 2009 til i dag. Når der er flere, der bliver straffet for overtrædelse af et indrejseforbud i dag end i 2009, så kan det tyde på, at indsatsen virker.

Så i det lys er regeringen positiv over for stigningen, fordi der skal være en hård og konsekvent linje over for udlændinge, der opholder sig ulovligt her i landet.

For det andet har der de senere år været en betydelig stigning i antallet af udlændinge, som bliver udvist med indrejseforbud.

I 2009 blev der udvist ca. 1.700 udlændinge, mens antallet af udviste udlændinge i 2013 var ca. 3.000. Det svarer til en stigning på ca. 75 pct.

Jeg mener grundlæggende, at udlændinge, der begår kriminalitet, ikke skal være i Danmark, og det stigende antal udvisninger er i det lys positivt.

Men når der er flere, der bliver udvist med et indrejseforbud, er der naturligvis også flere, der kan overtræde et indrejseforbud.

Stigningen i antallet af afgørelser om overtrædelse af et indrejseforbud er altså ikke kun noget negativt – det er også et tegn på, at vores kontrolindsats virker. Og stigningen er endvidere i hvert fald delvis et resultat af, at der er flere udlændinge, der bliver udvist med indrejseforbud.

3. Men det er som sagt helt uacceptabelt, at udlændinge, der er udvist med indrejseforbud, vender tilbage til Danmark.

Og derfor har regeringen som nævnt øget kontrolindsatsen og arbejder fortsat for at øge denne indsats. Det er efter regeringens opfattelse den vej, vi skal gå.

[Strafskærper]

Der skal være en mærkbar straf for at overtræde et indrejseforbud, men det kan aldrig være et mål i sig selv at have udlændinge siddende meget længe i danske fængsler.

Der er sket en strafskaerpelse i 2011. [Strafpaastanden i 1. gangstilfaelde er nu som udgangspunkt faengsel i mellem 10 dage og 2 maaneder. I 2. gangstilfaelde er paastanden som udgangspunkt ubetinget faengsel i 2-4 maaneder, og i 3. gangstilfaelde er den ubetinget faengsel i mere end 4 maaneder.]

Det skal tillægges betydning i skærpende retning, hvis der er tale om gentagelsestilfaelde, og hvis udlendingen er udvist af landet pa grund af kriminalitet og ma formodes at vaere indrejst i strid med indrejseforbuddet for at pa ny at begaa kriminalitet.

Hvis straffen skal øges, sa ma det efter regeringens opfattelse vaere afgørende, at der er noget, der tyder pa, at en endnu strengere straf vil virke afskrækkende – for der er vel ingen, der er interesserede i, at udlændinge, som er udvist, skal sidde i vores fængsler længere end højt nødvendigt.

[Norske erfaringer]

4. I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at man i Norge med virkning fra medio januar 2014 gennemførte en markant strafskaerpelse. En overtraedelse af et indrejseforbud straffes nu som udgangspunkt i før-

stegangstilfælde med et års fængsel. Det norske straffniveau var indtil straffskærpelsen på niveau med det danske.

Justitsministeriet har indhentet oplysninger om de foreløbige norske erfaringer med straffskærpelsen.

De norske tal for afgørelser om overtrædelse af et indrejseforbud ligner de danske derved, at der er sket en markant stigning de senere år.

I 2009 var det således alene 27 udlændinge, der blev straffet for overtrædelse af et indrejseforbud i Norge, mens det var 239 i 2013 og 233 i 2014. Det lave antal domfældelser i Norge i 2009 synes dog også at skyldes, at kun ca. 16 procent af anmeldelserne i 2009 førte til en domfældelse, mens denne andel er steget efterfølgende.

Det er naturligvis endnu for tidligt at vurdere, om den norske straffskærpelse har haft effekt, men som nævnt så var der i 2013 239 udlændinge, der blev straffet for overtrædelse af et indrejseforbud. I 2014 var der 233 udlændinge, der blev straffet for overtrædelse af et indrejseforbud.

Der vil selvsagt være nogle af de sager, som blev afgjort i 2014, som stammer fra perioden, før straffskærpelsen trådte i kraft. Men de norske tal tyder ikke på, at en voldsom straffskærpelse medfører et øjeblikkeligt og markant fald i antallet af udlændinge, der blev straffet for overtrædelse af et indrejseforbud. Faktisk er faldet i Norge noget mindre end det fald, vi så i Danmark mellem 2013 og 2014.

Igen: Det er for tidligt at konkludere på de norske erfaringer, men der er intet, der tyder på, at en markant straffskærpelse er et mirakelmiddel i forhold til udlændinges overtrædelse af indrejseforbud.

Justitsministeriet vil fortsat følge de norske erfaringer – for jeg er helt enig i, at hvis det viser sig, at en så markant straffskærpelse virker, så

skal det nøje overvejes, om vi skal følge i de norske fodspor. For vi kan formentlig alle være enige om, at det er helt uacceptabelt, at udlændinge, der er udvist med indrejseforbud, vender tilbage til Danmark.

[Strafskærpelse, økonomi]

5. Der er også en anden konsekvens ved at hæve straffen, som skal indgå i overvejelserne. Og det er, at det kommer til at koste rigtig mange penge at have flere udlændinge siddende i længere tid i de danske fængsler.

Justitsministeriet har ved besvarelsen af spørgsmål nr. 478 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik af 15. april 2014 således beregnet, at en minimumsstraf på 12 måneder for overtrædelse af et indrejseforbud vil skabe behov for yderligere 82 fængselspladser. I driftsudgifter alene vil dette koste 54 millioner om året. Desuden ville anlægsudgiften, hvis det er nødvendigt at bygge 82 nye fængselspladser, være på ca. 350 millioner kr.

Det betyder ikke, at yderligere strafskærper på nogen måde er udelukket, men blot, at det vil blive rigtig dyrt, hvis man skærper straffen på samme måde, som man har gjort i Norge.

Jeg mener, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at dæmme op for, at udlændinge, der er udvist med indrejseforbud, kommer tilbage til Danmark. Men jeg mener ikke, at vi skal kaste ressourcer efter en strafskærpelse, medmindre vi er sikre på, at det virker. Og indtil videre tyder de norske erfaringer ikke på, at en markant strafskærpelse har haft en positiv effekt af nogen betydning.

[Overførsel af afsonere]

6. Og tillad mig at imødegå indvendingen mod økonomi-argumentet: Nej, vi kan ikke bare overføre alle udenlandske afsonere til hjemlandet.

Regeringen er fuldstændig enig i, at udviste udlændinge i videst muligt omfang bør afsones i hjemlandet. Og regeringen har løftet indsatsen på området markant.

Der er bl.a. etableret en særlig Task Force Hjemsendelse, der er placeret i Justitsministeriet.

Der er fastsat klare og ambitiøse mål for sagsbehandlingstiderne for at sikre, at sagerne rejses over for de relevante lande så hurtigt som muligt. Og disse mål for sagsbehandlingstiden blev skærpet i maj 2014.

Indsatsen har båret frugt. I 2013 og 2014 blev der samlet overført over 60 udlændinge til afsoning i hjemlandet – i 2011 var tallet 2.

Men uanset dette, så er det helt utopisk at tro, at man kan kompensere for en massiv strafskærpelse ved at overføre flere udlændinge til afsoning i hjemlandet. Og de norske erfaringer med en strafskærpelse på dette område peger da også på, at selv en straf på et års fængsel i realiteten ofte vil være for kort til, at de pågældende kan overføres til afsoning i hjemlandet.

[Prøveløsladelse]

7. Jeg vil nu vende mig mod spørgsmålet om prøveløsladelse.

Som spørgsmålet antyder, kan udvisningsdømte udlændinge løslades på prøve, når halvdelen af straffen er udstået, under forudsætning af, at den pågældendes udvisning umiddelbart kan gennemføres.

Denne ordning afspejler generelt, at udvisningsdømte kriminelle skal forlade landet og ikke opholde sig unødigt længe i et dansk fængsel.

Det er et princip, der har været fremherskende i mange år – også under den tidligere borgerlige regering.

8. Spørgeren synes at forudsætte, at der er en sammenhæng mellem antallet af indrejser i strid med et indrejseforbud og reglerne om prøveløsladelse af udvisningsdømte udlændinge.

Man skal huske, at det er en konkret vurdering, om der skal ske prøveløsladelse, og det er i den forbindelse bl.a. en betingelse, at der ikke foreligger en væsentlig risiko for recidiv til ikke-bagatelagtig kriminalitet. Risikoen for overtrædelse af et indrejseforbud vil også kunne indgå i den vurdering – navnlig hvis den dømte flere gange tidligere har forbrudt sig mod et indrejseforbud.

Og så er det også værd at nævne, at overførsel til fortsat strafafsoning i hjemlandet så vidt muligt bliver anvendt frem for tidlig prøveløsladelse. Der er ingen tvivl om, at overførsel til afsoning i hjemlandet efter min opfattelse er den optimale løsning, når vi taler udvisningsdømte udlændinge, og det har regeringen som nævnt også stor fokus på.

9. Hvis man antager, at udsigten til at skulle afsone 2/3 af straffen i stedet for halvdelen vil afholde nogle fra at indrejse i Danmark i strid med et indrejseforbud, kommer vi ikke uden om at se på økonomien i det her.

I den forbindelse skal det bemærkes, at en ændring på dette område jo også vil ramme de – trods alt mange – udvisningsdømte, som ikke indrejser på ny.

Kriminalforsorgen skønner på baggrund af antallet af udvisningsdømte i 2012 og 2013, at det vil kræve 76-79 ekstra fængselspladser årligt, hvis de udvisningsdømte fremover skulle afsone 2/3 tid.

Hvis der foretages en kapacitetsudvidelse ved helt nyt byggeri, skønnes etableringsudgifterne at være ca. 340 mio. kr. Hvis der derimod tilvejebringes ny lukket fængselskapacitet inden for eksisterende institutioner, vil etableringsudgiften være ca. 230 mio. kr.

Hertil kommer de årlige driftsomkostninger, som skønnes at ville andrage ca. 50 mio. kr.

[Automatisk udløsning af reststraffen]

10. I samme boldgade som strafskærpselser foreslås, at overtrædelse af et indrejseforbud automatisk skal udløse reststraffen.

Når en prøveløsladt begår ny kriminalitet i prøvetiden, fastsætter retten som udgangspunkt en fælles ubetinget straf eller anden retsfølge, som omfatter både det nye strafbare forhold og reststraffen fra prøveløsladelsen.

Afgørelsen af, om reststraffen skal udløses, beror altid på rettens konkrete og individuelle vurdering af omstændighederne i den enkelte sag. I praksis lægger retten ofte vægt på, om det nye strafbare forhold har lighed med det, som medførte den tidligere fængselsstraf.

Retten lægger også vægt på, om der er tale om hurtigt tilbagefald til ny kriminalitet, og på forholdet mellem reststraffens længde og den konkrete forskyldte straf for det nye forhold.

Efter regeringens opfattelse skal det forsat være retten, der på baggrund af en konkret og individuel vurdering af alle omstændigheder i sagen vurderer, om en reststraf skal udløses ved ny kriminalitet i prøvetiden.

Det er stødende og forkert, hvis en udvist udlænding, der har en reststraf stående i banken, ikke får udløst den, hvis den pågældende i strid med et indrejseforbud på ny indrejser i Danmark.

Jeg er derfor i gang med at overveje, om vi ikke kan indrette os klogere på dette område.

Men her kommer vi altså ikke uden om spørgsmålet om økonomi, som jeg har været inde på flere gange: Det er en dyr fornøjelse at have udvisningsdømte udlændinge til at sidde i danske fængsler.

[Afslutning]

11. Det er uacceptabelt, at udlændinge, som er udvist med indrejseforbud, vender tilbage til Danmark.

Kontrolindsatsen er bl.a. derfor blevet styrket – og bliver nu styrket yderligere, hvis lovforslaget nr. L 95 vedtages.

I forhold til spørgsmålet om strafskærpelse og prøveløsladelse er regeringens grundlæggende holdning, at uønskede udlændinge ikke skal være i Danmark længere tid end højst nødvendigt. Disse uønskede udlændinge, skal derfor heller ikke være længere tid i vores fængsler end højst nødvendigt. Det er sund fornuft – også ud fra et økonomisk synspunkt.

Hvis vi skal have disse uønskede udlændinge siddende længere i de danske fængsler, så skal det være, fordi vi tror, at det har en effekt. Det gælder både i forhold til strafskærpelser og prøveløsladelse.

Tak for ordet.